

af Tidrummet for Gylbigheden af Eneretten efter Kunstnerens Død, var det, fordi jeg ikke ansaae det for at være af nogen meget stor praktisk Betydning, og da jeg tilligemed Udvalgets øvrige Medlemmer i andre Punkter var af en noget forskjellig Anskuelse fra den ærede Ministers, holdt jeg det ikke for Umagen værd at gjøre nogen Forandring i dette Punkt; dertil kom endnu, at i Kunstakademiets Betænkning var dette Punkt aldeles forbigaaet. Efter de Oplysninger, som den ærede Ordfører nu har meddeelt, og som ikke have foreligget Udvalget, slutter jeg mig til Mindretallet. Uagtet jeg nu vel ikke kan see, at der just er stor Anledning til at tale i saa høje Toner, som den ærede Ordfører har gjort, kan jeg dog paa den anden Side heller ikke forstaae, hvorfor den ærede Minister modsætter sig Forslaget saa stærkt. Jeg vurderer fuldkommen hans Bær for at varetage Publikums Ret ligeoverfor Kunstnerens; men jeg troer, at den Forskjel, han gjør derimellem, for en stor Deel berøer paa en Dienforblandelse, og at Kunstnerens og Publikums Ret i Regelen falde fuldkommen sammen. Jeg anseer det for rigtigt, at Literaturen og Kunsten stilles paa lige Fod; men den Analogi, som den ærede Minister har villet hente fra Eftertryksloven, idet han har sammenlignet Mangsfolbigjørelsen af Kunstværker med Oversættelse af literære Frembringelser i et fremmed Sprog, troer jeg dog ikke passer; thi Oversættelsen i det fremmede Sprog stæer ikke for det Publikum, for hvilket Værket er skrevet, men for et andet. Derimod er der en Bestemmelse i Eftertryksloven, som meget bedre passer; det er § 17, som siger, at Ingen er berettiget til uden Forfatterens Samtykke offentlig at opføre dramatiske Værker eller for Scenen bestemte musikalske Kompositioner. Det er en Fremstilling ved en anden Kunst eller ved en anden kunstnerisk Bestræbelse, som imidlertid undertiden, som vi Alle vide, er fattig nok; men det har man ikke Lov til at gjøre uden Forfatterens Samtykke, og Retten til at forbyde det beholder Forfatterens Efterladte indtil 30 Aar efter hans Død. Det forekommer mig, at den Sammenstilling passer meget bedre end den

mellem Oversættelser og et Kunstværks Mangsfolbigjørelse ved Kobberstik, Steentryk o. desl. Jeg skal altsaa stemme for Mindretallets Forslag.

Formanden: Da der ikke er Haab om, at Forhandlingerne kunne tilendebringes i nærværende Møde, da Ordet er begjært, skal jeg hermed standse for idag og opgive Dagsordenen for næste Møde, imorgen Kl. 1½. Den vil være:

1) Fortsættelse af anden Behandling af:

Udkast til Lov om Eftergjørelse af Kunstarbejder.

2) Til anden Behandling:

Forslag til Lov om Forandring i Lov af 24de April 1860 om Afhændelse af nogle Kirkers og offentlige Stiftellers, Seminariefondets og det beneficerede Bøndergods.

3) Til tredie Behandling:

Udkast til Lov angaaende nærmere Bestemmelser vedrørende Danske Lovs 2—22—64 og Lov om Kirkesyn m. m. af 19de Februar 1861, §§ 33 og 34.

4) Til tredie Behandling:

Udkast til Lov om Forandring i Lov om Sognebaands Løsning af 4de April 1855.

Mødet hævet Kl. 5.